

ДАРИЙ ТИЛИДАГИ АФФИКСАЛ ОМОНИМИК ҚАТОРЛАР

АЛИМОВА ХОЛИДА

Филология фанлари фанлари номзоди, доцент, ТошДШИ

Аннотация. Мазкур мақолада форс-дарий тилларидаги аффиксал омонимик қаторлар ўрганилган. Омоним аффиксларнинг мазмуний хусусиятлари таҳлил қилинган ва омоқаторда иштирок этган аффикслар ўртасидаги омонимик муносабатлар аниқланган.

Таянч сўз ва иборалар: аффиксал омонимия, омоним аффикслар, омоқатор, омогурух, омонимик муносабат, омоним морфема.

Аннотация. В данной статье изучены аффиксальные омонимические ряды. Анализированы смысловые особенности омонимических аффиксов и определены омонимические отношения между аффиксами омонимического ряда.

Опорные слова и выражения: аффиксальная омонимия, омонимические аффиксы, оморяд, омогруппа, омонимическое отношение, омонимическая морфема.

Summary. This article is dedicated to the study of the affixal homonymous lines. Also in this article there are analysed semantic particularities of homonymous affixes and were defined homonymous relations among affixes.

Keywords and expressions: affixal homonimia, homonymous affixes, homoseries, homogroup, homonymic relation, homonymous morpheme.

Форс-дарий тиллари морфем таркибини, аффиксал система элементларининг генетик-этимологик, функционал-семантик характеристикасини тасвирлаш, уларнинг эмоционал-экспрессивлиги, қўлланиш доираси, қўлланиш даражасига кўра белгиларини аниқлаш кўп жиҳатдан шу система доирасидаги шаклий тенглик ҳодисасини ўрганиш билан боғлиқ. Аффиксал омонимияни белгилашдаги шаклий тенглик мезони аффиксларнинг айтилиши ва ёзилиши жиҳатдан тенглигига асосланади. Шунга кўра, омоним деб қаралаётган аффикслар бир-бири билан ҳам талаффуз, ҳам ёзилиш жиҳатдан бир хил бўлиши зарур. Бу мезон берилаётган омоқаторларда ўз ифодасини топади. Мақолада форс-дарий тилларидаги аффиксал омонимик қаторлар кўриб чиқилади. Ўз навбатида бу масала муҳим амалий аҳамиятга ҳам эга. Тил ўқитиш жараёнида ўрганилаётган тилдаги шаклий тенг аффиксларнинг умумий сонини, омонимик қаторларни аниқ белгилаш, омонимик уялар рўйхатини тузиш нафақат талабалар, балки лексикографик ишлар учун ҳам зарур.

Форс-дарий тилларидаги аффиксал омонимик қаторларнинг барчаси ҳисобга олин-

ган эмас. Куйида мазкур тиллардаги омоқаторларни келтириб ўтамиз. Бу ерда оморфемаларнинг келиб чиқиши ва тарихий ривожланишини кўрсатиш мақсадида қадимги ва ўрта форс тилларига оид мисоллардан ҳам фойдаланилган.

1 -â1 омоқатори

1 -â1 – интерфикс (الف اتصال *alef-ettesâl*): گوناگون *gunâgun* ‘хар хил’, رنگارنگ *rangârang* ‘ранг-баранг’, لابلاب *labâlab* ‘тўла’, سراسر *sarâsar* ‘бошдан-оёқ’, ‘бутун’.

2 -â2 – сўз (ҳозирги замон сифатдоши) ясовчи; кammaҳсул: دانستن *dânestan* ‘билмоқ’ <دانا *dânâ* ‘олим’, گفتن *goftan* ‘гапирмоқ’ <گویا *gôyâ* ‘гапирувчи’, توانستن *tawânestan* ‘қила олмоқ’ <توانا *tawânâ* ‘қудратли’.

3 -â3 – сўз (сифатлардан мавҳум от) ясовчи; маҳсулсиз: درازا *darâzâ* ‘узунлик’, پهنا *pahnâ* ‘кенглик’, گرما *garmâ* ‘иссиқлик’.

آن -ân омоқатори

آن -ân1 – сўз (ҳозирги замон сифатдоши) ясовчи; сермаҳсул: نالان *nâlân* ‘нолиётган’, گریان *geryân* ‘йиғлаётган’, لارزان *larzân* ‘ларзага солувчи’, ‘титраб-қақшаб’.

2ân – сўз (пайт равиши) ясовчи; каммаҳсул: *bâmdâdân* ‘эрталаб’, *bahârân* ‘баҳорда’.

3ân – сўз (патроним ва топоним) ясовчи; сермаҳсул: *Gorgân* ‘Гўргон’, *Kešawarziyân* ‘Кешоварзиён’, *Gilân* ‘Гилон’.

4ân (*-ân-e nesbat* деб аталади) – сўз ясовчи; маҳсулсиз (ҳозирги форс-дарий тилларида айрим сифат ва отлашган сўзларда учрайди): *kôhân* ‘ўрқач’ (= тоғга оид), *janân* ‘севикли ёр’, *čarâyân* ‘ча-роғбонлик’, ‘иллюминация’.

5ân – шакл (қўплик) ясовчи; сермаҳсул: *zanân* ‘аёллар’, *mardân* ‘эркаклар’.

6ân – сўз (феъл) ясовчи (инфикс); сермаҳсул: *gozarândan* ‘ўтказмоқ’, *xâbândan* ‘ухлатмоқ’, *fahmândan* ‘тушунтирмақ’.

âk омокатори

1âk – сўз (от) ясовчи; маҳсулсиз: *xorâk* ‘овқат’, *pôšâk* ‘кийим’, *sôzâk* ‘сўзак’, *jôšâk* ‘қайнаш’.

2âk – сўз ясовчи; маҳсулсиз (бир нечта архаик сўзларда учрайди): *fažâk* ‘ифлос’ (фж *faž* ‘лой’, ‘балчик’), *foqâk* ‘аҳмоқ’ (фж *foq* ‘калтафаҳм’), *maqâk* ‘ўра’, ‘тешик’ (фж *maq* ‘ўра’, ‘чуқурлик’).

ô омокатори

1ô – сўз (от) ясовчи; сермаҳсул¹: *šekamô* ‘очофат’, *rišô* ‘соқолли’, *tarsô* ‘қўрқоқ’.

2ô – шакл (субъектив баҳо) ясовчи; сермаҳсул: *pesarô* ‘болакай’, *doxtarô* ‘қизча’, ‘қизалоқ’.

in омокатори

1in – сўз (сифат) ясовчи; каммаҳсул: *simin* ‘кумушдан ясалган’, *sangin* ‘оғир’, *xunin* ‘қонли’, *âtašin* ‘оташин’, *zar(r)in* ‘заррин’, ‘олтиндан’.

Баъзан равиш ясайди: *pâyin* ‘пастга’ ёки равишларга қўшилади: *pêšin* ‘илгари’, ‘олдин’, *kamin* ‘жуда кам’, ‘жиндек’.

2in – сўз (ўрин-жой оти) ясовчи; маҳсулсиз: *Barfin* ‘Барфин’, *Mârin* ‘Морин’ (қишлоқ номлари).

bâr омокатори

1bâr – сўз (ўрин-жой оти) ясовчи; маҳсулсиз: бу морфема орқали дарё ва денгиз қирғоқларида жойлашган ўрин-жой отлари ясалади: *rôdbâr* ‘дарё соҳили’, ‘қайир (дарё ёқасидаги сув босадиган, кўпинча ўтлоқ ерлар)’, 2) дарё сувидан суғориладиган ер, *jôybâr* ‘катта ариқ’, ‘сой’.

2bâr – сўз ясовчи (яримаффикс – *bâridan* ‘ёғмоқ’ феълнинг ҳозирги замон негизи): *anduhbâr* ‘ғамгин’, *margbâr* ‘ҳалокатли’.

3bâr – сўз ясовчи; маҳсулсиз. Классик форс адабиётида *bâr/bâra* шаклида учрайди ва *sevuvchi* маъносини беради: *ešqbâra* ‘ишқий муносабатларга интилувчи’, *šâ erbâra* ‘шоирларни сеувчи’.

Ҳозирги форс-дарий тилларида *bâr/bâra* морфемалари билан алмаштирилади: *dôst/bâz* морфемалари билан алмаштирилади: *šâ erdôst*, *ešqbâz*.

4bâr – сўз ясовчи (муस्ताкил сўздан келиб чиққан); каммаҳсул: *sobokbâr* ‘беғам’, *borôbâr* ‘чидамли’.

bâz омокатори

1bâz – сўз ясовчи (яримаффикс – *bâxtan* ‘ўйнамоқ’ феълнинг ҳозирги замон негизи); сермаҳсул: *hoqqabâz* ‘фокусчи’, ‘фирибгар’. *morÿbâz* ‘қушларни яхши кўрувчи’, *rangbâz* ‘ҳийлагар’, ‘маккор’, *pêšânibâz* ‘хушчақчақ’.

2bâz – сўз (феъл) ясовчи (*bâz* ‘яна’ равиши; қўшма феълнинг биринчи таркибий қисми сифатида қуйидаги маъноларни ифода-лайди: а) тесқари ҳаракат: *bâzgaštan* ‘қайтмоқ’; б) ҳаракатнинг тўхтатилиши: *bâzistâdan* ‘тўхтат(ил)моқ’, *bâzmândan* 1) ‘қолдирмоқ’, 2) ‘тирик қолмоқ’;

¹ Бу ҳақда қаранг: Пейсиков Л. С. Очерки по словообразованию персидского языка. – М.: Изд-во МГУ, 1973. – С. 187.

3) 'етим қолмоқ'; в) ҳаракатнинг тўлиқ ёри-тилиши: بازگفتن *bâzgoftan* 'гапириб бермоқ'.

чи -čī омокатори

1-чи -čī1 – сўз (шаҳс оти) ясовчи (туркий); каммаҳсул¹: شڪاچى *šekârčī* 'овчи', معدنچى *ma'dančī* 'кончи', ارتباطچى *ertebâtčī* 'алоқачи' *golxančī* 'хаммомга ўт ёқувчи киши', ليلامچى *lilâmčī* 'аукционист', نيشانچى *nešânčī* 'снайперчи', 'мерган'.

2-чи -čī2 – сўз (топонимлардан фамилия билдирувчи нисбий сифат) ясовчи (ўрта форс тилига оид; келиб чиқиши -čīk, -zik қўшимчаларига бориб тақалади)²; маҳсулсиз: تهرانچى *tehrânčī* 'Техрончи', نيشابورچى *nišâburčī* 'Нишобурчи'.

дан -dân омокатори

1-дан -dân1 – сўз (предмет оти) ясовчи; сермаҳсул: نامكدان *namakdân* 'туздон', ناندان *nândân* 'нон солинадиган идиш', گلدان *goldân* 'гул туваги'.

2-дан -dân2 – сўз ясовчи (яримаффикс – دانستن *dânestan* 'билмоқ' феълининг ҳозирги замон негизи); сермаҳсул: سخندان *soxandân* 1) 'адабиётчи', 2) 'шоир', كاردان *kârdân* 'тажрибали', تاريخدان *târixdân* 'тарихчи'.

сар -sâr омокатори

1-сар -sâr1 – сўз ясовчи, каммаҳсул (кўн, мўл маъноларини билдиради): خشڪسار *xošksâr* 'қурғоқ ер', كوهسار *kôhsâr* 'тоғлик жой', سنگسار *sangsâr* 'тошлоқ ер', شاخسار *šâxsâr* 'сершоҳ', نامكسار *namaksâr* 'шўр ер', فرنودسار *farnudsâr* 'энциклопедия' (сўзма-сўз: 'далил-исботларга бой').

2-сар -sâr2 – сўз ясовчи (سر *sar* 'бош' сўзи билан умумий ўзакка эга); маҳсулсиз. Қуйидаги маъноли сифатларни ясайди:

а) ўхшашлик: ديوسار *dêwsâr* 'девсифат', 'кутурган', شيرسار *šêrsâr* 'арслонга ўхшаш', 'жасур', گرگسار *gorgsâr* 'бўрига ўхшаш', 'ёвуз', 'очкўз';

а) хусусият: خاکسار *xâksâr* 'хокисор', شرمسار *šarmsâr* 'шармсор'.

گاوسار *gâwsâr* 'буқабошли', سبڪسار *sabok-sâr* 'енгилтак', نگونسار *negunsâr* 'ағдарилган', سارسار *sârsâr* 'оқ сочли' каби сўзларда -sâr морфемаси سر *-sar* га алмаштирилса, маъно ўзгармайди.

сан -sân омокатори

1-сан -sân1 – сўз ясовчи; маҳсулсиз: ياقوتسان *yâqutsân* 'ёқутсимон', فيلسان *fihsân* 'филдай', پروانه سان *parwânasân* 'капалакдай', 'капалак сингари', ياكسان *yaksân* 'бир хил', 'бирдай'.

2-сан -sân2 – сўз (ўрин-жой оти) ясовчи (ستان *-estân* морфемасининг фонетик варианты); маҳсулсиз: شارسان *šârsân* = شهرستان *šah-restân* 'провинция', گورسان *gôrsân* = گورستان *gôrestân* 'мозор'.

гаҳ -gâh омокатори

1-гаҳ -gâh1 – сўз (ўрин-жой оти) ясовчи; каммаҳсул: آرايشگاه *ârâyešgâh* 'сартарош-хона', آسايشگاه *âsâyešgâh* 'санатория', ايستگاه *istgâh* 'тўхташ жойи', بارگاه *bârgâh* 'сарой', آرامگاه *ârâmgâh* 'мақбара', زيارتگاه *ziyâratgâh* 'муқаддас кадамжой', 'зиёратгоҳ', آزمایشگاه *âzmâyešgâh* 'лаборатория'.

2-гаҳ -gâh2 – сўз ясовчи; маҳсулсиз: شبانگاه *šabângâh* 'кечаси', صبحگاه *sobhgâh* 'эрталаб'.

3-гаҳ -gâh3 – сўз ясовчи (этимологик жиҳатдан 'қўшиқ', 'куй' маъноларини ифодаловчи сўзга бориб тақалади); маҳсулсиз: دوگاه *dugâh* 'дугоҳ', سه گاه *segâh* 'сегоҳ', چهارگاه *čahârgâh*, 'чаҳоргоҳ'.

ман -mân омокатори

1-ман -mân1 – сўз ясовчи (ўтган ва ҳозирги замон феъл негизларидан ҳаракат номи ясайди); маҳсулсиз: زايمن *zâyemân* 'туғруқ', سازمان *sâzmân* 'ташкilot', ساختمان *sâxtemân* 'қурилиш'.

2-ман -mân2 – сўз ясовчи; маҳсулсиз (уй, сарой маъносини англатади: ўрта форс тилида *mântan* 'яшамок', *mânišn* 'уй'): دودمان *dud-mân//dudemân* 'сулола', 'оила', خانمان *xâne-mân//xânômân* 'уй'.

3-ман -mân3 – сўз ясовчи (яримаффикс – مانستن *mânestan* 'ўхшамок' феълининг ҳозир-

¹ Бу ҳақда қаранг: Алимова Х. Значения суффикса چی *-čī* в языке дари // Востоковедение. – Т.: ТашГИВ, 2008. – № 1–2. – С. 104–107.

² Кўрсатилган мақола. 104–105-б.

ги замон негизи); маҳсулсиз: شیرمان *šêrmân* ‘шерсифат’, شترمان *šotormân* ‘туясимон’.

4 -mân – сўз ясовчи (ақл, фикр қадимги эроний сўзига бориб тақалади); маҳсулсиз: شادمان *šâdmân* ‘хурсанд’.

Кўпгина сўзларда مهمان *mehmân* ‘меҳмон’, دشمن *došman* ‘душман’ каби) مان/مان *mân/man* морфемаси синхрон тарзда ажратилмайди.

نا –nâ омоқатори

1 -nâ1 – сўз ясовчи (префикс); сермаҳсул. У от, сифат, сифатдош, феъл негизлари ва олмошларга бирикиб, инкор маъноли сифат ясайди: نابينا *nâbinâ* ‘кўр’, نازموده *nââzmuda* ‘тажрибасиз’, نادان *nâdân* ‘нодон’, نااميد *nâomêd* ‘ноумид’, نائسان *nâensân* ‘бетарбия’, ‘кўпол’, ناخوان *nâxân* ‘саводсиз’, ناشناس *nâšenâs* ‘номаълум’, ‘нотаниш’, نافهم *nâfahm* ‘калтафаҳм’, ناقابل *nâqâbel* ‘қобилиятсиз’ ‘уқувсиз’, ناقرار *nâqarâr* ‘беқарор’, ناکس *nâkas* ‘манфур’, ‘жирканч’, ‘разил’, نامحرم *nâmahram* ‘бегона’, نامرد *nâmard* ‘ярамас’, ‘кўрқок’, ‘иродасиз’, نالايق *nâlâyeq* ‘номуносиб’, ‘нолойиқ’, ‘нобоп’.

2 -nâ2 – сўз ясовчи; маҳсулсиз (бу аффикс 3 -â3нинг фонетик варианты ҳисобланиб, сифатларга қўшилади ва мавҳум от ясайди): درازنا *darâznâ* ‘узунлик’, تنگنا *tangnâ* ‘торлик’.

ا –a омоқатори

1 -a1 – сўз (ўтган замон сифатдоши) ясовчи; сермаҳсул: گذشته *gozašta* ‘ўтган’, ‘ўтмиш’, نوشته *nawêšta* ‘ёзган’, ‘ёзув’, کشته *košta* ‘ўлдирилган’, مرده *morda* ‘вафот этган’, ‘марҳум’.

2 -a2 – сўз ясовчи (полисемантик); сермаҳсул (от, сифат, феъл негизи, сон, тақлидий сўзларга қўшилиб, от ясайди): پايه *pâya* ‘таглик’, دسته *dasta* ‘даста’, ‘соп’, سبزه *sabza* ‘майса’, تلخه *talxa* ‘ўт’, ‘сафро’, هفته *hafta* ‘ҳафта’, پنجه *panja* ‘вилка’, صده *sada* ‘аср’, گریه *gerya* ‘ийғи’, خنده *xanda* ‘кулги’, اندیشه *andêša* ‘ўй’, ‘хаёл’, لرزه *larza* ‘титроқ’, ‘қалтираш’, شرشره *šaršara* ‘шаршара’.

وا –wâ омоқатори

1 -wâ1 – сўз ясовчи; маҳсулсиз: پيشوا *pêšwâ* ‘пешво’, راхбар *rahbar*, نانوا *nânwâ* ‘нонвой’.

2 -wâ2 – сўз (феъл) ясовчи (префикс); каммаҳсул: иш-ҳаракатнинг давомийлиги, кучайтириш, кенгайтириш маъноларини ифодалайди. Баъзида феъл маъносини ўзгартиради: وابستن *wâbastan* ‘бирлаштирмак’, ‘кўшмоқ’, وابسته *wâbasta* ‘боғлиқ’, واداشتن *wâdâštan* ‘мажбурламак’, واگذاشتن *wâgozâštan* ‘қайтариб бермоқ’, ‘қолдирмоқ’.

وان –wân омоқатори

1 -wân1 (بان *bân*нинг алломорфи) сўз ясовчи; каммаҳсул. Ясалмаларнинг аксарияти қадимий лексикадан иборат. Бу суффикс ‘ҳимоя (муҳофаза) қилувчи’, ‘қўриқловчи’, ‘сақловчи’ маъносига эга ва бу хусусияти сўз ясалиш асоси билан боғлиқ катта чекланишни қўрсатади¹: پاده وان *pâdawân* ‘подачи’, پاليزبان *pâlizbân* = زوی پالان *pâlizwân* 1) ‘полизчи’, 2) ‘полиз қоровули’, طياره وان *tayârawân* ‘учувчи’, ‘пилот’, كراچی وان *karâčiwân* ‘аравакаш’, ‘извошчи’.

2 -wân2 – сўз ясовчи; маҳсулсиз (форс тилида топонимлар ясалади): مادوان *mâdwân* (Нишопурдаги қишлоқ номи), ازچوان *azčewân*, ويلوان *wilwân*, گاو ميشوان *gâwmîšwân* (Табриздаги қишлоқ номлари).

3 -wân3 – сўз ясовчи; маҳсулсиз (ўхшашлик маъносини билдиради): پلوان *polwân* ‘кўприксимон’, فيلوان *filwân* ‘филсифат’.

وار –wâr омоқатори

1 -wâr1 – сўз ясовчи; сермаҳсул (отлардан ўхшашлик маъноларини ифодаловчи сифат ва равиш ясайди): طوی وار *tôtiwâr* ‘тўтикушдек’, ‘тўтикушга ўхшаш’, رودکیوار *rôdakiwâr* ‘шоҳдек’, شاهوار *šahwâr* ‘Рудакийдек’.

2 -wâr2 – сўз ясовчи; каммаҳсул (эгалликни билдирувчи сифат ва от ясайди): عيالوار *omâidwâr/omêdwâr* ‘умидвор’, امیدوار *omâidwâr*, اوپالوار *ayâlhwâr* ‘оилали’, سوگوار *sugwâr* ‘азадор’.

¹ Бу ҳақда қаранг: Алимova X. Дарий тилида بان *bân* / *wân* ва والا *wâlâ* суффиксларининг семантик хусусиятлари // Шарқшунослар анжумани. – Т., 2009. – № 2. 10–15-б.

ی -i омоқатори

1 -i1 (یای نسبتی *yâ-ye nesbat* ёки یای نسبى *yâ-ye nesbi*) сўз ясовчи; сермахсул (алломорфлари: یی -yi, گی -gi, وی -wi). У нисбий сифат ясовчи энг махсулдор суффикс саналади: унинг валентлик даражаси жуда юқори ва барча ясалмаларни луғатларда қайд этиш имконияти йўқ. Ҳозирги форс-дарий тилларида бу суффиксининг маънолари кенгайган: у орқали шахс оти ясалади: ییچکی *yēçaki* ‘ғижокакчи’, بندی *bandi* ‘асир’, ‘махбус’, کابلی *kâboli* 1. ‘Кобул(га оид)’, 2. ‘кобуллик’, ذغالی ва زغالی *zoğâli* 1. ‘кўмир(га оид)’, 2. ‘кўмирчи’¹.

2 -i2 (یای مصدری *yâ-ye masdari*) – сўз (мавхум от) ясовчи; сермахсул: دوستی *dôsti* ‘дўстлик’, زیبای *zēbâyi* ‘гўзаллик’, زندگی *zendagi* ‘ҳаёт’, ستمگری *setamgari* ‘зулм’, زرگری *zargari* ‘заргарлик’, معلمی *mo'allemi* ‘ўқитувчилик’.

3 -i3 – сўз (нисбий сифат) ясовчи; араб тилидан ўзлашган бўлиб, арабча сўзларга қўшилади: تاریخی *târixî* ‘тарихий’, علمی *elmi* ‘илмий’.

Араб ва форс-дарий тилларидаги *-i* суффикси маъноларининг ўзаро мос келиши ва бир-бирига қўшилиб кетиши ясалмалар (сўз ясалиш асоси арабча ўзлашма бўлса) таҳлилида баъзи қийинчиликларни туғдиради. Масалан, حلوی *halwâyi* араб тилида ‘қандолатчи’, ‘кондитер’, ‘шакарпазлик махсулотларини сотувчи’² маъносида, дарий тилида 1. ‘қандолатчи’, ‘кондитер’; ‘ҳолва сотувчи’, 2. ‘оқ-сарик’, ‘оч сарик’³ ёки وطنی *watani*, араб тилида 1. ‘маҳаллий’ 2. ‘маҳаллий (туб жойли) киши’⁴, дарий тилида

1. ‘маҳаллий’ 2. ‘ватандош’⁵ маъноларида қайд қилинади. ‘Ҳолва ранг’ ва ‘ватандош’ маънолари дарий тилида кейинчалик пайдо бўлганига шубҳа йўқ. Араб ва дарий тили луғатларида бир хил тартибда келтирилган ва айнан бир хил маъноларда изоҳланган حزبی *hezbi* 1. ‘партиявий’, 2. ‘партия аъзоси’, خارجی *xâreji* 1. ‘хорижий’, 2. ‘чет эллик’, ‘ажнабий’ каби ясалмаларнинг биринчи маъноси дарий тилида یای نسبتی орқали ясалган нисбий сифат деб қаралади. Шунингдек, бир сўздан ҳар икки тилнинг ўз қонуниятлари билан ясалган нисбий сифатлар учрайди: صحراوی (араб тилида) ва صحرايی (дарий тилида) ‘сахро(га оид)’, مزاح (араб тилида) ва مزاحی (дарий тилида) ‘ҳазилкаш’, ‘аскиячи’ каби. Бу эса сўз ясалиш таҳлили жараёнини мураккаблаштиради⁶.

4 -i4 (یای لیاقت *yâ-te liyâqat*) – сўз ясовчи; сермахсул: خواندنی *xândani* ‘ўқишлик’, رفتنی *raftani* ‘боришлик’, گفنی *goftani* ‘айтишлик’. Ясалмаларнинг айримлари отлашган: خوردنی *xordani* ‘егулик’, پوشدنی *pôsidani* ‘либос’, نوشیدنی *nôsidani* ‘ичимлик’.

Шаклан тенг аффиксларни ёппасига олиб, омогуруҳ сифатида таҳлил қилиш аффикслардаги омонимик муносабатнинг кўпроқ қайси туркум доирасида, вазифа жиҳатдан қандай аффикслар ўртасида учраши каби масалаларни аниқлашни анча қийинлаштиради. Мақолада 51 та омоним морфема таҳлил қилинди ва улар 19 та омоқаторга бирлаштирилди. 19 та омоқаторни уларда иштирок этган аффиксларнинг сонига кўра гуруҳлаганда эса, форс-дарий тилларида омонимик муносабат иккитадан олти-тагача морфема ўртасида бўлиши мумкинлиги аниқланди.

¹ Бу ҳақда қаранг: Алимова Х. *-i* суффикси воситасида ясалган нисбий сифатларнинг семантик таснифи // Шарқшунослик. – Т.: ТошДШИ, 2010. – № 1. 22–29-б.

² Баранов Х.К. Арабско-русский словарь. – М.: Русский язык, 1985. – С. 193.

³ Киселева Л.Н., Миколайчик В.И. Дари-русский словарь. – М.: Русский язык, 1986. – С. 307.

⁴ Баранов Х.К. Арабско-русский словарь. – М.: Русский язык, 1985. – С. 897.

⁵ Киселева Л.Н., Миколайчик В.И. Дари-русский словарь. – М.: Русский язык, 1986. – С. 723.

⁶ Бу ҳақда қаранг: Алимова Х. *-i* суффикси воситасида ясалган нисбий сифатларнинг семантик таснифи // Шарқшунослик. – Т.: ТошДШИ, 2010. № 1. 22–29-б.